

Tristețe în doi

Carmen

Mă copleșește ploaia iar,
Orice speranță-i în zadar!
Nimic nu poate să mă facă
Această stare să îmi treacă!

Așa cum norii tot coboară
Peste a verdelui comoară
Și pleoapele încet se lasă
De la fereastră către casă.

Și-ncerc să-mi fac curaj să trec
Peste o zi ce-arată sec,
Căci tristă-i azi natura mamă
Și eu la fel, cum bag de seamă!